

מבט מעודד: "ההון שלנו"

"נערה ממש אוצר

לא צריך עוד שום דבר

כתוספת לאוצר כה נהדר".

מכירים את השיר הזה? בלשונו הרומנטית הוא מדגיש בפנינו שבמרדף שלנו אחר משאבים חומריים, חשוב שנזכור מה שווים בני האדם עצמם. אם תרצו, השיר הזה בעצם מכוון אותנו אל המונח "ההון האנושי".

בימים אלה אנו נערכים לכניסתה של מנהלת משאבי האנוש הראשונה באירגון המועצה. מהלך זה מהווה סיום של פרק חשוב בהתפתחות האירגונית שלנו. לפני חמש שנים, עם כניסתי לתפקיד מנכ"ל המועצה, סימנו את תחום משאבי האנוש כמנוף חשוב לפיתוח האירגוני של המועצה ותאגדיה. במשך השנים האלה קידמנו את התשתיות בתחום זה: תהליכי פיתוח אירגוניים, מערך של משוב והערכה לכל עובדי המערכת, מדיניות המעודדת למידה ופיתוח מקצועי, מערך של גיבוש מועצתי ומחלקתי, סטים של נורמות התנהלות, מערכי תמיכה לעובדים במצבי שמחה וקושי ועוד.

לא תמיד ולא לכולם ההשקעה הזו באירגון עצמו מובנת מאליה. לכאורה, ניתן לטעון: תפקיד המועצה הוא לשרת את הישובים והתושבים - למה להפנות משאבי זמן, אנרגיה וכסף למערכת המועצתית?

התשובה הולכת בעקבות השיר: הנערה היא בעצם האוצר. לאירגון כמו המועצה יש משאבים מוגבלים. עיקר היכולות והעוצמות שלנו מתבססות על האופן בו פועלים ומתפקדים המנהלים והעובדים שלנו. אני חושב שאפשר לומר בבטחה שככלל, הצוותים שלנו הם מקצועיים, מסורים ובעלי הזדהות אירגונית גבוהה. דווקא בשל כך נכון להשקיע בהם, ולאפשר להם להתמודד בצורה איכותית עם המשימות שלהם, עם הסביבה.

תפקידה של מנהלת משאבי האנוש החדשה יהיה, אם כן, לסייע לנו להתבונן על העשייה המועצתית דרך המשקפים של ההון האנושי: איך משפרים את המקצועיות? איך שומרים על מוטיבציה גבוהה? איך מחזקים את הקשרים הבין אישיים והבין מחלקתיים? איך מקדמים את רמת השירות? איך משלבים את הטכנולוגיות החדשות בעשייה היומיומית? וגם - איך, למען השם, מצליחים לעמוד בדרישות הביורוקרטיות המתגברות כל העת?

בניגוד לשיר, אנחנו לא יכולים להגיד שאנחנו לא צריכים עוד שום דבר. אנו נדרשים לפעול כל העת לחיזוק המקורות הכספיים, לפיתוח הנכסים הפיזיים והכלכליים ולגיוס משאבים נוספים. אבל, כמו בשיר, גם אנו מבינים שהאוצר המרכזי שלנו הם בני האדם שנושאים את המערכת - יכולותיהם, המכוונות שלהם לתפקידם והרוח המפעמת בליבם. את האוצר הזה חשוב שנדע לשמר ולטפח.

עודד פלוט, מנכ"ל המועצה